

че само жена съ недостатъкъ може да бжде вѣрна на мъжа си.

Галина. Разбира се, че е тъй.

Слава. Увѣрявамъ те! Азъ не мога да си представя млада и хубава жена да бжде вѣрна.

Галина. Че какъ тъй! Когато е грозотия и застарѣла — кой ще я пожелае. А когато не си желана — какъ можешъ да изневѣрвашъ!

Слава. А пъкъ ние съ тебе — нѣма да ни сж отворени очитѣ.

Галина. И за това... За това благодаримъ...

Слава. На кого?

Галина. На войнитѣ.

Слава. Не ли?

Галина. Разбира се! Преди войнитѣ, де можеше да се излѣзе съ такава пола; съ подстригана коса и съ бастонче! Биха ти издюдюкали на улицата... А сега!

Слава. Права си.

Галина. Тъй е! Кой знаеше тогава какво е флиртъ... Модернитѣ танци... И никой не бележи... Това е животъ, а не както преди войнитѣ.

Слава. Хубаво е сега! Изчезнаха предразсѣдитѣ... Да... И когато си на нашитѣ години!

Галина. Само веднажъ бива младостта — и никога вече.

Слава. Само веднажъ и никога вече, както казва Мариани.

Галина. Романа не ли?... Какъвъ хубавъ романъ!